

EDITORIAL

Αγαπητοί αναγνώστες,

Θέλοντας να δοκιμάσουμε κάτι διαφορετικό στα πλαίσια των εργαστηρίων δεξιοτήτων, οι μαθητές του τμήματος Β1 του Γυμνασίου μας αποφάσισαν να κυκλοφορήσουν τη σχολική εφημερίδα με τίτλο «*Το Αλιβέρι μέσα από τα μάτια μας*», για να βρουν με έναν δικό τους τρόπο έκφρασης ως αποδέκτες όχι μόνο την υπόλοιπη σχολική κοινότητα, αλλά και ένα ευρύτερο αναγνωστικό κοινό.

Τα παιδιά επέλεξαν τη θεματολογία και κατέγραψαν την πραγματικότητα, όπως αυτά την ένιωσαν, ώστε να την μεταφέρουν και στους υπολοίπους...

- *Μέσα από τα μάτια τους* θα διαβάσετε πως βίωσαν την εκπαιδευτική τους εκδρομή στο Δίστομο
- *Μέσα από τα μάτια τους* θα μάθετε πως αντιλαμβάνονται τη σχολική καθημερινότητα και την εκδρομή στο Χάνι της Γραβιάς
- *Μέσα από τα μάτια τους* θα ενημερωθείτε για την ταινία «Καποδίστριας» που παρακολούθησαν
- *Μέσα από τα μάτια τους* θα πληροφορηθείτε για τις αθλητικές τους επιδόσεις με μια ολοζώντανη περιγραφή
- *Μέσα από τα μάτια τους* και την ψυχή τους θα δείτε ένα μέρος των καλλιτεχνικών τους δημιουργιών κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς

Καλή ανάγνωση!!!

PS. Εύχομαι το παράθυρο που ανοίξαμε στον κόσμο του σχολείου να συνεχίσει να παραμένει ανοιχτό και τα επόμενα χρόνια, ώστε να μπορούν κι αυτοί που θα είναι πλέον μακριά ΣΑΣ να μαθαίνουν *μέσα από τα μάτια σας* τα νέα του σχολείου ΜΑΣ...

Δίστομο

Τον περασμένο Οκτώβριο η δευτέρα γυμνασίου του σχολείου μας ,με συνοδεία μερικών καθηγητών μας, επισκεφτήκαμε το ιστορικό χωριό της Βοιωτίας , Δίστομο στη Στερεά Ελλάδα. Αφού διανύσαμε μια ευχάριστη διαδρομή περίπου δυο ωρών, φτάσαμε στο γραφικό χωριό όπου επισκεφτήκαμε το Μουσείο Θυμάτων Ναζισμού. Εκεί μας υποδέχτηκε μια ιστορικός η οποία μας οδήγησε σε μια αίθουσα για να παρακολουθήσουμε μια ταινία μικρού μήκους την οποία είχαν δημιουργήσει μερικά χρόνια πριν ,προς τιμή των θυμάτων του Ναζιστικού καθεστώτος με σκοπό τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης. Το Δίστομο είναι μια κωμόπολη της Στερεάς Ελλάδας στο δυτικότερο άκρο της Περιφερειακής Ενότητας της Βοιωτίας με αξιοσημείωτη ιστορική σημασία για την χώρα μας . Έγινε ιδιαίτερα γνωστό για τη σφαγή που πραγματοποιήθηκε από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής στις 10 Ιουνίου του 1944. Την ημέρα αυτή οι Γερμανοί προχώρησαν σε εκτεταμένες σφαγές αφήνοντας πίσω τους 223 άμαχους νεκρούς: γυναίκες, άνδρες ανάμεσά τους και βρέφη .Η θηριωδία αυτή ξεσήκωσε παγκόσμια κατακραυγή και ακόμα και σήμερα προκαλεί συγκίνηση. Οι γερμανικές δυνάμεις εκτέλεσαν 218 κατοίκους του Διστόμου, συμπεριλαμβανομένων 45 παιδιών και 20 βρεφών . Αποτελεί ένα από τα πιο αποτρόπαια εγκλήματα των Ναζί στην κατεχόμενη Ελλάδα , με σκοπό την εκκαθάριση τη περιοχής από τις αντάρτικες δυνάμεις .Σήμερα , συμπληρώνονται 80 χρόνια από η σφαγή , η οποία παραμένει μια σημαντική μνήμη της ναζιστικής θηριωδίας. Το 1976 ιδρύθηκε ο Σύλλογος Μελέτης και Προβολής των Προβλημάτων και Γενικού Εκπολιτισμού της περιφέρειας Διστόμου, όπου έθεσε ως ημέρα τοπικής αργίας την 10η Ιουνίου. Την επόμενη χρονιά, έγιναν σημαντικές εκδηλώσεις ως φόρο τιμής στους νεκρούς του Διστόμου, ενώ διοργανώθηκε και φωτογραφική έκθεση. Η σφαγή του Διστόμου αναφέρεται ως «μία από τις χειρότερες ωμότητες ολόκληρου του πολέμου».

Μαρτυρίες:

Κατά την προβολή της ταινία ακούστηκαν μαρτυρίες από τους ανθρώπους που είχαν βιώσει αυτή την τραγική κατάσταση. Αυτές οι μαρτυρίες ήταν πολύ ανατριχιαστικές για όσους τις άκουσαν ,αφού αναφέρθηκαν συγκλονιστικά παραδείγματα. Αρχικά σύμφωνα με τα λόγια τους η κατάσταση χειροτέρευε ραγδαία. Οι Γερμανοί εισέβαλαν στο χωριό τους και όλοι κλίστηκαν στα σπίτια τους. Μια γυναίκα ανέφερε πως ολόκληρη η οικογένειά της αφανίστηκε ενώ εκείνη είχε κρυφτεί στην κουζίνα του σπιτιού της. Οι άνθρωποι έπεφταν πάνω σε νεκρούς όπου πήγαιναν. Πιο συγκεκριμένα μια άλλη γυναίκα έκανε αναφορά στο πόσο δύσκολο είναι το πρωί να παίζεις με τις φίλες σου και μετά από λίγες ώρες να τις βλέπεις νεκρές ενώ ήδη έχεις αντικρίσει νεκρά τα μέλη της οικογένειάς σου. Αυτές ήταν μερικές από τις ανατριχιαστικές μαρτυρίες που ακούσαμε και δεν κρύβουμε ότι μας συνεπήραν συναισθηματικά.

Α.Γ., Μ.Λ., Κ.Δ., Α.Σ

Η καθημερινότητα των μαθητών

Η καθημερινότητα ενός μαθητή είναι γεμάτη υποχρεώσεις και εμπειρίες που κάνουν τη μέρα ενδιαφέρουσα. Κάθε πρωί οι μαθητές ξυπνούν νωρίς για να προετοιμαστούν για το σχολείο και να ξεκινήσουν τη μέρα τους. Παρόλο που το πρωινό ξύπνημα δεν είναι πάντα εύκολο, το σχολείο αποτελεί σημαντικό κομμάτι της ζωής μας.

Στις τάξεις οι μαθητές παρακολουθούν τα μαθήματα, αποκτούν καινούργιες γνώσεις και συμμετέχουν σε συζητήσεις με τους καθηγητές και τους συμμαθητές τους. Εκτός από τη μάθηση, τα σχολεία μας είναι και ένας χώρος όπου δημιουργούνται φιλίες, συνεργασίες και πολλές όμορφες αναμνήσεις. Στα διαλείμματα οι μαθητές έχουν την ευκαιρία να χαλαρώσουν, να μιλήσουν με φίλους και να ξεφύγουν λίγο από την ένταση των μαθημάτων.

Για αυτόν τον λόγο οι μαθητές της Β' Γυμνασίου, στις 9/3/2026, πραγματοποίησαν μια ενδιαφέρουσα εκπαιδευτική εκδρομή στη Φωκίδα. Μετά από αρκετή προετοιμασία και προσπάθεια επισκέφθηκαν το ιστορικό Χάνι της Γραβιάς, έναν σημαντικό χώρο που συνδέεται με την Ελληνική Επανάσταση και τα γεγονότα της 25ης Μαρτίου. Εκεί έμαθαν περισσότερα για την ιστορία και τους αγώνες των Ελλήνων για την ελευθερία. Στη συνέχεια οι μαθητές επισκέφθηκαν και το ορυχείο της περιοχής. Η εκδρομή αυτή ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία, καθώς συνδύασε τη γνώση με την ψυχαγωγία και έδωσε στους μαθητές την ευκαιρία να διευρύνουν τις γνώσεις τους έξω από την τάξη.

Συμπερασματικά, παρά τις υποχρεώσεις, η καθημερινότητα των μαθητών δεν περιλαμβάνει μόνο σχολείο και διάβασμα, αλλά είναι γεμάτη εμπειρίες και ευκαιρίες για μάθηση και προσωπική ανάπτυξη. Με καλή οργάνωση και θετική διάθεση κάθε μέρα μπορεί να γίνει πιο δημιουργική και ευχάριστη.

Γ.Γ., Γ.Κ., Δ.Α.

Εκδρομή στην Χαλκίδα

Μία από τις φετινές μας σχολικές εκδρομές ήταν μια μοναδική ευκαιρία που θα μας μείνει αξέχαστη . Προορισμός μας ήταν η όμορφη Χαλκίδα και στην συνέχεια ο κινηματογράφος ,όπου απολαύσαμε μια ξεχωριστή προβολή όλοι μαζί . Η εκδρομή μας ξεκίνησε νωρίς το πρωί με ενθουσιασμό και χαμόγελα. Μετά από μια ευχάριστη διαδρομή με το λεωφορείο φτάσαμε στην Χαλκίδα . Έτσι, κατευθυνθήκαμε στον κινηματογράφο. Η εμπειρία της παρακολούθησης της ταινίας «Καποδίστριας» ήταν πραγματικά ξεχωριστή . Καθίσαμε αναπαυτικά στις θέσεις μας με ποπ-κορν και αναψυκτικά και απολαύσαμε την ταινία σε μια μεγάλη οθόνη με εντυπωσιακό ήχο. Εκτός από τη διασκέδαση, η επίσκεψη στον κινηματογράφο μας έδωσε την ευκαιρία να χαλαρώσουμε. Έπειτα περπατήσαμε στην παραλία της πόλης και θαυμάσαμε τα καταγάλανα νερά. Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκανε η Παλιά Γέφυρα της Χαλκίδας , που ενώνει τη Στερεά Ελλάδα με την Εύβοια. Κατά τη διάρκεια της παραμονής μας , είχαμε ελεύθερο χρόνο για να κάνουμε βόλτα, να συζητήσουμε ,να βγάλουμε φωτογραφίες και να απολαύσουμε τη θέα. Ο καιρός ήταν υπέροχος όπως και η διάθεσή μας που ήταν ακόμα καλύτερη.

Ταινία Καποδίστριας

Στις αρχές του μήνα Φεβρουαρίου , επισκεφτήκαμε το σινεμά της Χαλκίδας με το σχολείο μας , με σκοπό να παρακολουθήσουμε μία πασίγνωστη και πολυσυζητημένη ταινία που πρόσφατα κυκλοφόρησε στις αίθουσες του κινηματογράφου. Είναι μια ελληνική δραματική ταινία σε σενάριο και σκηνοθεσία του Γιάννη Σμαραγδή , για τη ζωή και το έργο του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος , Ιωάννη Καποδίστρια .

Πρόκειται για ένα ιστορικό δράμα – πολιτικό θρίλερ, με κεντρικό θέμα το τίμημα της εξουσίας, την σύγκρουση ιδεαλισμού και πολιτικού ρεαλισμού και τη γέννηση ενός κράτους, με τελικό μήνυμα την παρουσίαση του Καποδίστρια όχι ως άγιο ή τύραννο, αλλά ως τραγική μορφή: έναν άνθρωπο που προσπάθησε να «θεραπεύσει» ένα έθνος, γνωρίζοντας πως ίσως το τίμημα θα ήταν η ίδια του η ζωή. Η ταινία ξεκινά από το 1831 στο Ναύπλιο. Είναι χαράματα και ο Ιωάννης Καποδίστριας ετοιμάζεται να πάει στην εκκλησία. Η κάμερα εστιάζει στο πρόσωπό του, ένα βλέμμα κουρασμένο αλλά αποφασισμένο. Λίγα λεπτά πριν τη δολοφονία του, ο χρόνος «σπάει» και η αφήγηση επιστρέφει στο παρελθόν.

Γεννημένος στην Κέρκυρα το 1776, ο Καποδίστριας μεγαλώνει σε έναν κόσμο όπου οι αυτοκρατορίες κυριαρχούν παντού στην Ευρώπη. Σπουδάζει ιατρική στην Πάντοβα, όπου έρχεται σε επαφή με τις ιδέες του Διαφωτισμού και μαθαίνει να βλέπει την κοινωνία σαν «ασθενή» που χρειάζεται θεραπεία. Η ίδρυση της Επτανήσου Πολιτείας (1800) τον φέρνει για πρώτη φορά στην πολιτική. Η ευφυΐα και η ακεραιότητά του τον κάνουν να ξεχωρίσει, αλλά ταυτόχρονα και να αποκτήσει εχθρούς. Το 1804 δέχεται μια πρόταση που θα αλλάξει τη ζωή του: εισέρχεται στη διπλωματική υπηρεσία της Ρωσικής Αυτοκρατορίας.

Στη Ρωσία, ο Καποδίστριας ανεβαίνει την ιεραρχία γρήγορα. Το 1816 γίνεται υπουργός Εξωτερικών, συνδιαμορφώνοντας την ευρωπαϊκή πολιτική, μετά τους Ναπολεόντειους πολέμους. Το 1817 συνυπογράφει την απολογία της Ιεράς Συμμαχίας, παλεύοντας να ισορροπήσει ανάμεσα στη σταθερότητα των αυτοκρατοριών και το δικαίωμα των λαών στην ελευθερία. Το 1821 στο Συνέδριο του Λάιμπαχ, βλέπει την Ελληνική Επανάσταση να αντιμετωπίζεται ως «επικίνδυνη εξέγερση». Προσπαθεί να πείσει τον Τσάρο της Ρωσίας να υποστηρίξει τους Έλληνες, αλλά αποτυγχάνει. Αποχωρεί απογοητευμένος από τη ρωσική διπλωματία το 1822 και αυτοεξορίζεται στη Γενεύη, όπου από μακριά βοηθά τον Ελληνικό Αγώνα, όσο μπορεί.

Το 1827, η Γ΄ Εθνοσυνέλευση τον εκλέγει Κυβερνήτη της Ελλάδας. Το 1828 αποβιβάζεται στην Αίγινα ένα νησί, βρίσκοντας μια χώρα κατεστραμμένη από τις πολεμικές συγκρούσεις, διχασμένη και πάμφτωχη. Με αυστηρότητα αλλά όραμα, προσπαθεί να χτίσει το κράτος από το μηδέν: διοίκηση, παιδεία, στρατό, νόμισμα. Ο φοίνικας, το πρώτο ελληνικό νόμισμα, γίνεται σύμβολο αναγέννησης.

Όμως η αποφασιστικότητά του, φέρνει συγκρούσεις με τοπικούς ισχυρούς άρχοντες και παλιές οικογένειες. Το 1830, το Πρωτόκολλο της Ανεξαρτησίας δικαιώνει τον αγώνα του, αλλά οι εχθροί του Καποδίστρια έχουν πολλαπλασιαστεί και αναζητούν

αφορμές για σύγκρουση. Ο ίδιος λαμβάνει πληροφορίες ότι κινδυνεύει η ζωή του, αλλά αρνείται να λάβει προσωπικά μέτρα ασφαλείας.

Η αφήγηση επιστρέφει στο Ναύπλιο, 27 Σεπτεμβρίου 1831. Ο Καποδίστριας περπατά προς την εκκλησία. Η δολοφονία του είναι σύντομη, ωμή, σοκαριστική. Η τελευταία σκηνή δείχνει τον φοίνικα να αλλάζει χέρια σε μια λαϊκή αγορά και τη φωνή του αφηγητή να λέει: «Ένας άνθρωπος έπεσε. Ένα κράτος, όμως, είχε ήδη γεννηθεί.»

Ο Καποδίστριας του Σμαραγδή είναι ένας άνθρωπος που υπερασπίζεται με σθένος και αξιοπρέπεια την ελευθερία, συγκρούεται με τις δυνάμεις του κακού και θυσιάζει πλούτη, διεθνή αναγνώριση, αλλά και τον μεγάλο έρωτα της ζωής του. Παρότι διαισθάνεται το τέλος του, αποδέχεται τη μοίρα του αγόγγυστα, υπηρετώντας με πίστη την πατρίδα μέχρι τη στιγμή της δολοφονίας του – μια θυσία που τον οδηγεί στην αληθινή ελευθερία. Ο ίδιος ο Γιάννης Σμαραγδής περιγράφει τον Καποδίστρια ως μια ευλογία για την Ελλάδα: «Όλη του η ζωή ήταν ένα στρατήγημα για την ανάδειξη της μέσα Ανώτερης Ελλάδας. Ο Καποδίστριας εξετέλεσε την εντολή, έριξε τον σπόρο, ανέβηκε τον Γολγοθά του, και ακέραιος, άσπιλος και λευκοφόρος επέστρεψε στην κεντρική πηγή, στο Θείο. Μας άφησε την ευθύνη για να μην χαθεί ο ευλογημένος σπόρος που έριξε...»

Ο Αντώνης Μυριαγκός, που αναλαμβάνει το βάρος του πρωταγωνιστικού ρόλου, δηλώνει πως έμεινε άφωνος όταν δέχτηκε την πρόταση. «Κατάλαβα ότι ο Γιάννης Σμαραγδής έχει μια προσήλωση σχεδόν θρησκευτικής πίστης στο όραμά του», αναφέρει. Προσέγγισε τον ρόλο με ατελείωτο διάβασμα και μελέτη, προσπαθώντας να δει το αντίκρισμα της προσωπικότητας του Καποδίστρια μέσα του. Μια από τις πιο συγκινητικές στιγμές για εκείνον ήταν η συνάντηση με τη Ναταλία Καποδίστρια, την τελευταία απόγονο της οικογένειας, η οποία του προσέφερε μεγάλη στήριξη και αποδοχή. Εμείς ενθουσιαστήκαμε με την ταινία γιατί ήταν μία ταινία που μας διασκέδασε και μας έκανε να μάθουμε πολλά πράγματα. Επιπλέον μας κίνησε το ενδιαφέρον για την ιστορία της χώρας μας. Συνοψίζοντας, αυτή η εξόρμηση ήταν μια απόδραση από την καθημερινότητα των μαθητών, η οποία θα μείνει αξέχαστη με ανυπομονησία για την επόμενη εκδρομή.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΤΙΒΟΣ

Την Κυριακή 8/3/26 ο Γιάννης Γαλιτόπουλος συμμετείχε στον ημιμαραθώνιο Αθήνας 5 χιλιομέτρων. Ήταν κάτι πολύ δύσκολο για αυτόν γιατί το Σάββατο ήταν άρρωστος και πίστευε ότι δεν θα τα καταφέρει, αλλά με την αποφασιστικότητά του και την θέληση για αγώνα τα κατάφερε. Η διαδρομή είχε πολλές ανηφόρες και αυτό επίσης είναι εμπόδιο για τους αθλητές . Μία ακόμη δυσκολία ήταν η θερμοκρασία του καιρού γιατί είχε γύρω στους 15 βαθμούς Κελσίου σε συνδυασμό με ήλιο . Τα πλεονεκτήματα του αγώνα είναι ότι το κλίμα είναι πραγματικά καταπληκτικό και υπάρχουν παντού εθελοντές που σε εμπυχώνουν να τρέξεις με όλο σου το πάθος . Επίσης συμμετέχουν χιλιάδες άτομα και αυτό κάνει το κλίμα πιο ζεστό . Φέτος περίπου 16.000 αθλητές και αθλήτριες έτρεξαν στον ημιμαραθώνιο της Αθήνας . Ο Γιάννης τερμάτισε τον αγώνα με χρόνο 25:47 που σημαίνει ότι μείωσε τον χρόνο του κατά περίπου 3 λεπτά γιατί πέρυσι είχε κάνει 29:15.

Γ.Γ., Ν.Κ., Μ.Κ., Χ.Κ., Ν.Δ.

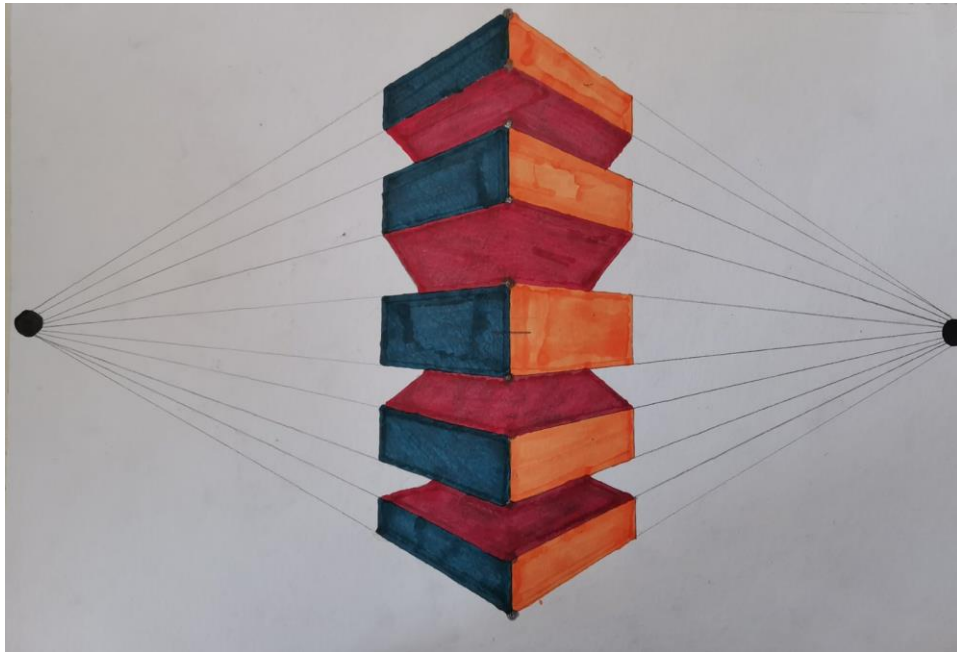
ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

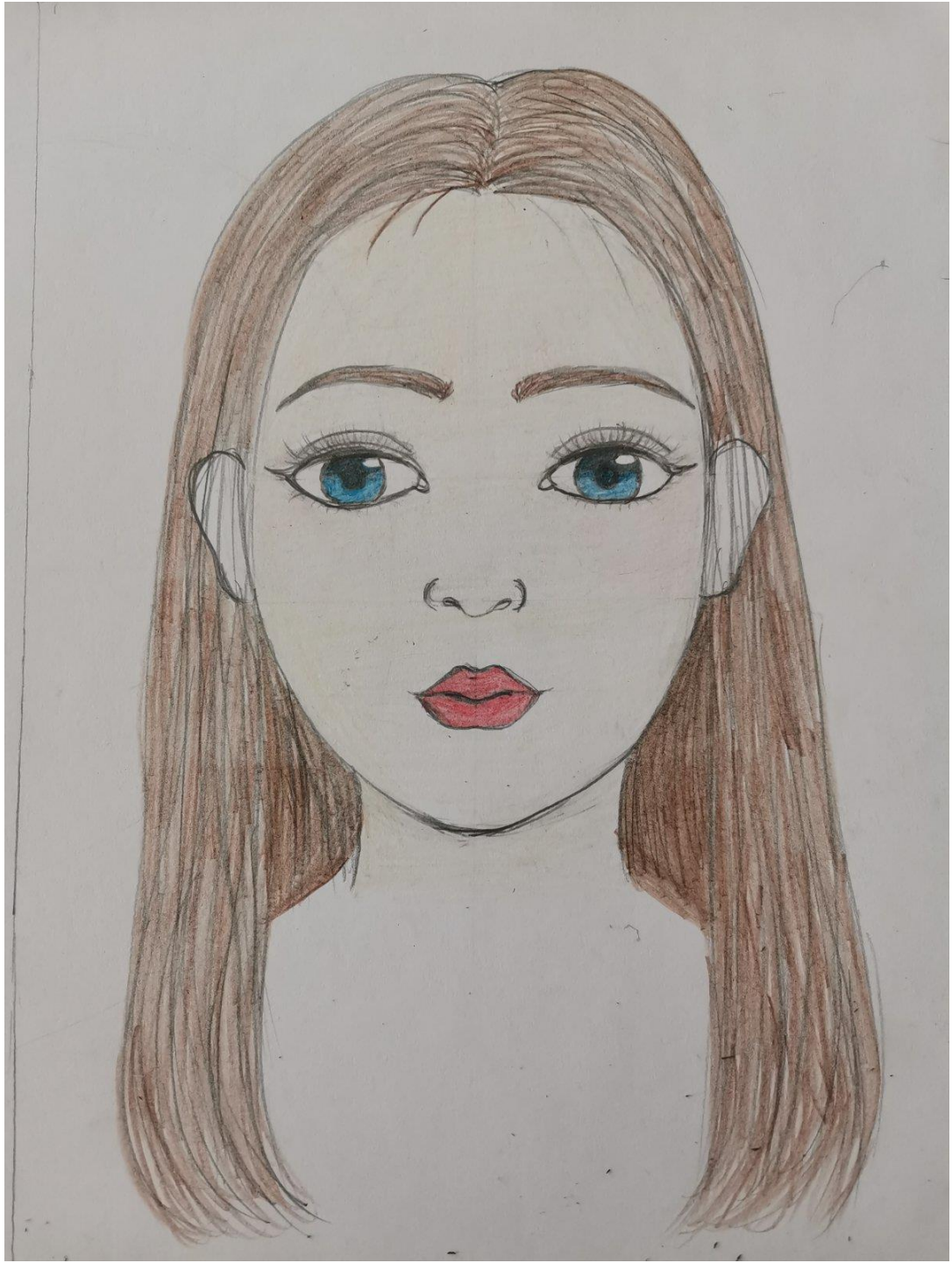
Ένα πρωινό του περασμένου Μαρτίου το γήπεδο του Αγίου Ιωάννη γέμισε με παλμό και ενέργεια καθώς η ομάδα της Ταμύναι αντιμετώπισε την ομάδα της Κύμης σε έναν αγώνα που θύμιζε επαγγελματικό ντέρμπι . Από τα πρώτα λεπτά οι δύο ομάδες έδειξαν τη θέλησή τους για τη νίκη! Η Ταμύναι , με την επιθετική της προσέγγιση, πίεσε από νωρίς , ενώ η Κύμη απάντησε με σκληρή άμυνα . Στο 33^ο λεπτό της αναμέτρησης όμως ο Νεοφώτιστος βγάζει μια καταπληκτική σέντρα στον Καδδίτη που είχε μια μεγάλη ευκαιρία να ανοίξει το σκορ , όταν βρέθηκε τετ α τετ με τον τερματοφύλακα, παρόλα αυτά η μπάλα κατέληξε εκτός γηπέδου και η ευκαιρία χάθηκε. Λίγο αργότερα μετά τη λήξη του ημιχρόνου ο ίδιος παίκτης κατάφερε με ένα εντυπωσιακό σκάκιμο της μπάλας να σκοράρει κάνοντας το 1-0 για την ομάδα της Ταμύναι . Η ομάδα συνέχιζε να πιέζει και λίγο αργότερα με ένα δυνατό σουτ ξανασκοράρει και κάνει το 2-0 . Στη συνέχεια , ήρθε η στιγμή του Μπαράκου ο οποίος εκτέλεσε ένα απευθείας κόρνερ και κατάφερε να στείλει την μπάλα στα δίχτυα

πετυχαίνοντας ένα εντυπωσιακό γκολ που ουσιαστικά κλείδωσε την νίκη για την ομάδα της Ταμύναι. Ωστόσο, περίπου δέκα λεπτά αργότερα η Κύμη αντέδρασε δυναμικά με δύο απανωτά γκολ φέρνοντας το ματς στα ίσα . Το ματς απέκτησε πάλη ένταση και αγωνία . Λίγο μετά ο Κρόκος με μια καταπληκτική πάσα , μια μπαλιά που θα ονειρευόταν ο κάθε αμυντικός προς τον Καδδίτη σε πραγματικά τέλεια θέση , όμως για ακόμα μία φορά έστειλε την μπάλα άουτ απογοητεύοντας την ομάδα του. Καθώς ο αγώνας έφτανε στα τελευταία λεπτά η Κύμη άρχισε να πιέζει όλο και περισσότερο και να δημιουργεί επικίνδυνες επιθέσεις .Σε μία από αυτές ο επιθετικός της Κύμης βγήκε μόνος του προς το τέρμα , όμως ο Τσαρούμης με την μεγάλη του ταχύτητα επιβραδύνοντάς τον και με το επιβλητικό τάκλιν του Κρόκου κατάφεραν να διώξουν την μπάλα εκτός αγωνιστικού χώρου. Λίγο αργότερα ο διαιτητής σφυρίζει την λήξη του αγώνα και την νίκη της ομάδας της Ταμύναι. Ήταν ένας αγώνας θέαμα με τελικό σκορ 3-2 και κράτησε αμείωτο το ενδιαφέρον των θεατών μέχρι το τελευταίο λεπτό.

Γ.Γ., Ν.Κ., Μ.Κ., Χ.Κ., Ν.Δ.

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ «ΓΩΝΙΑ» ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

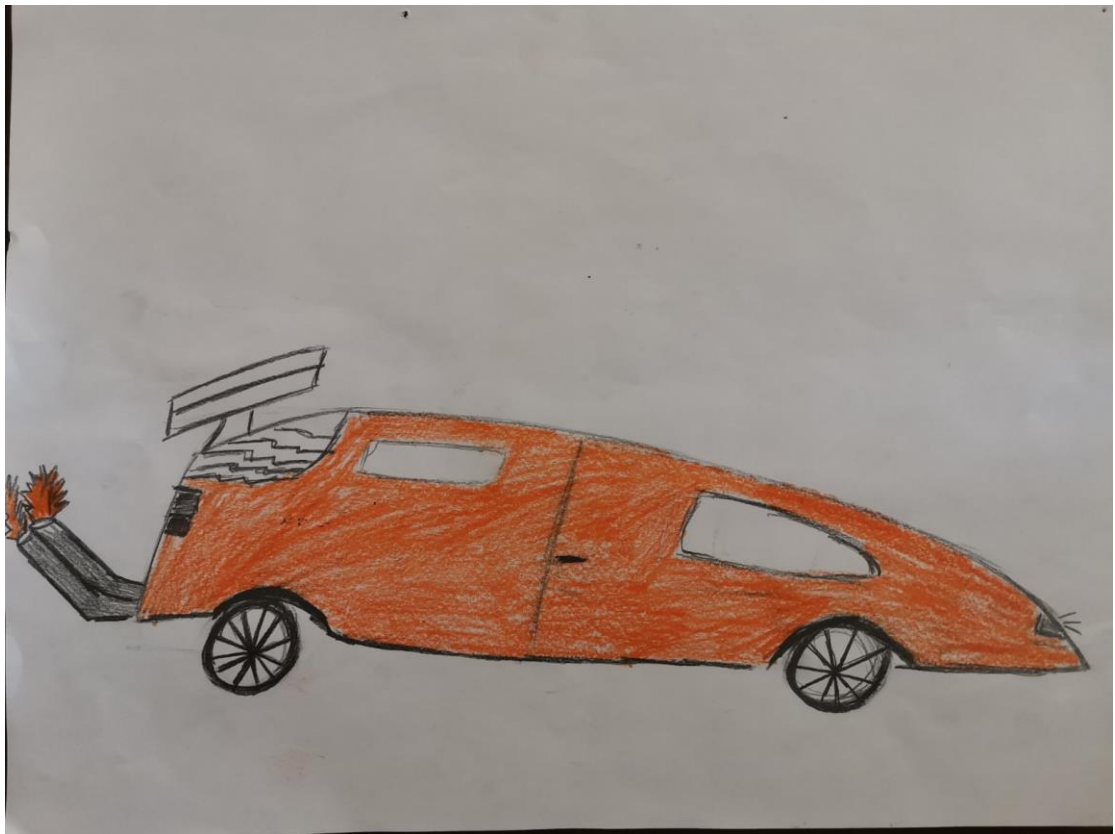

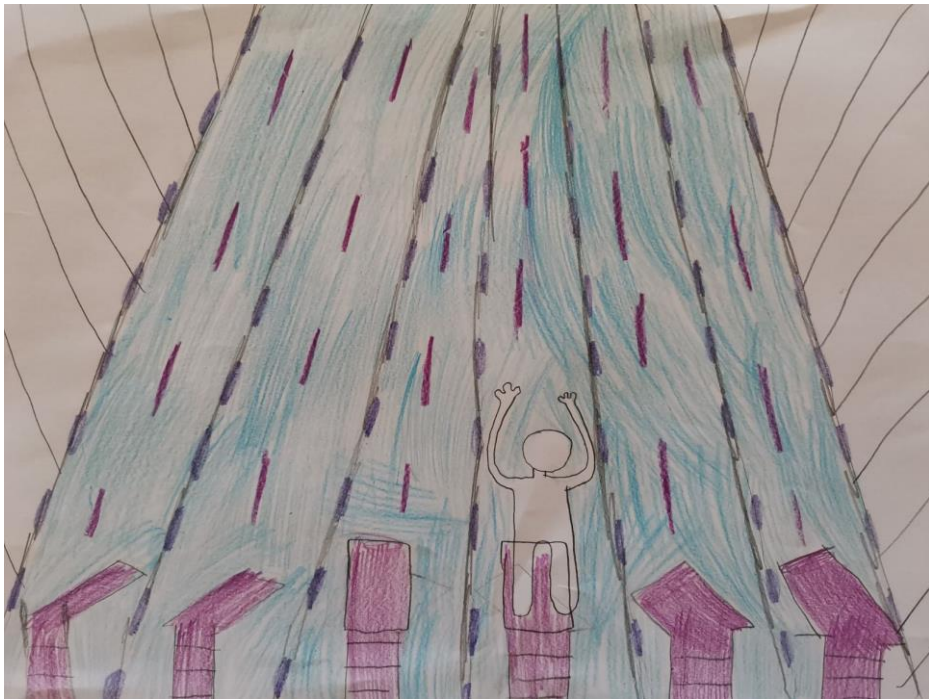
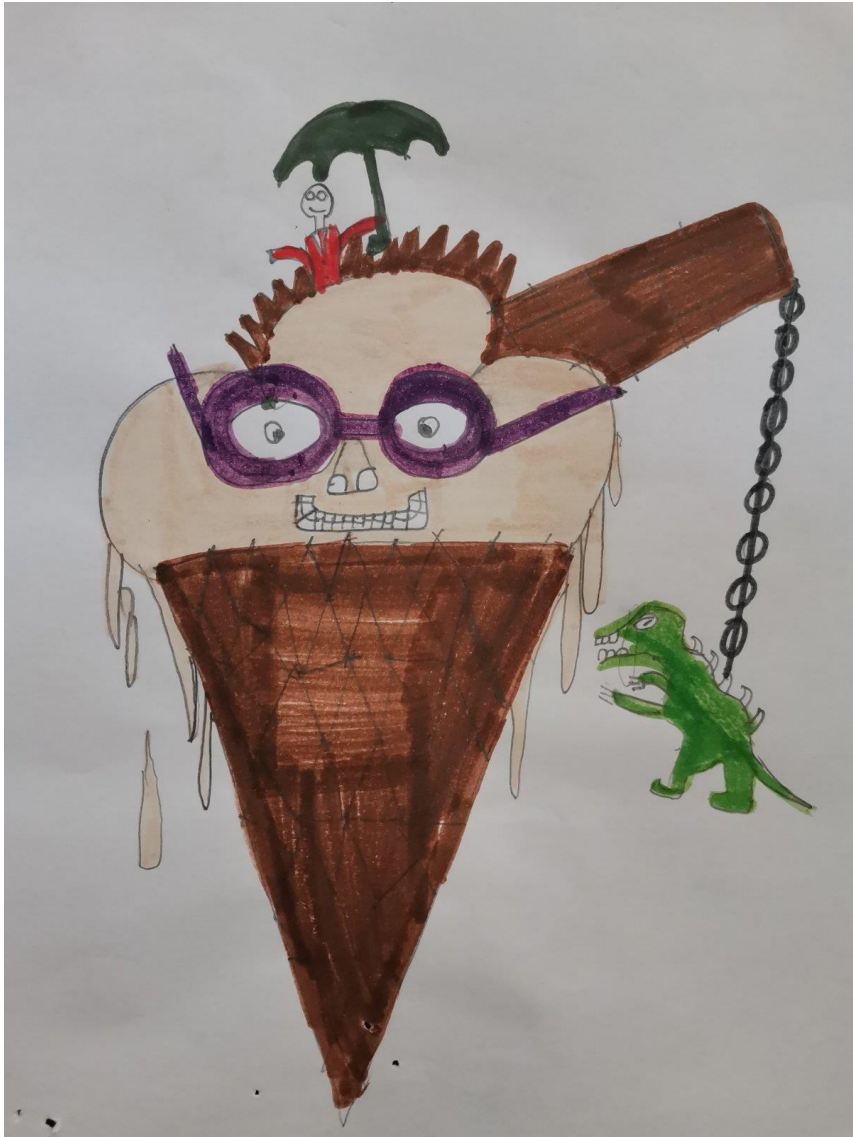

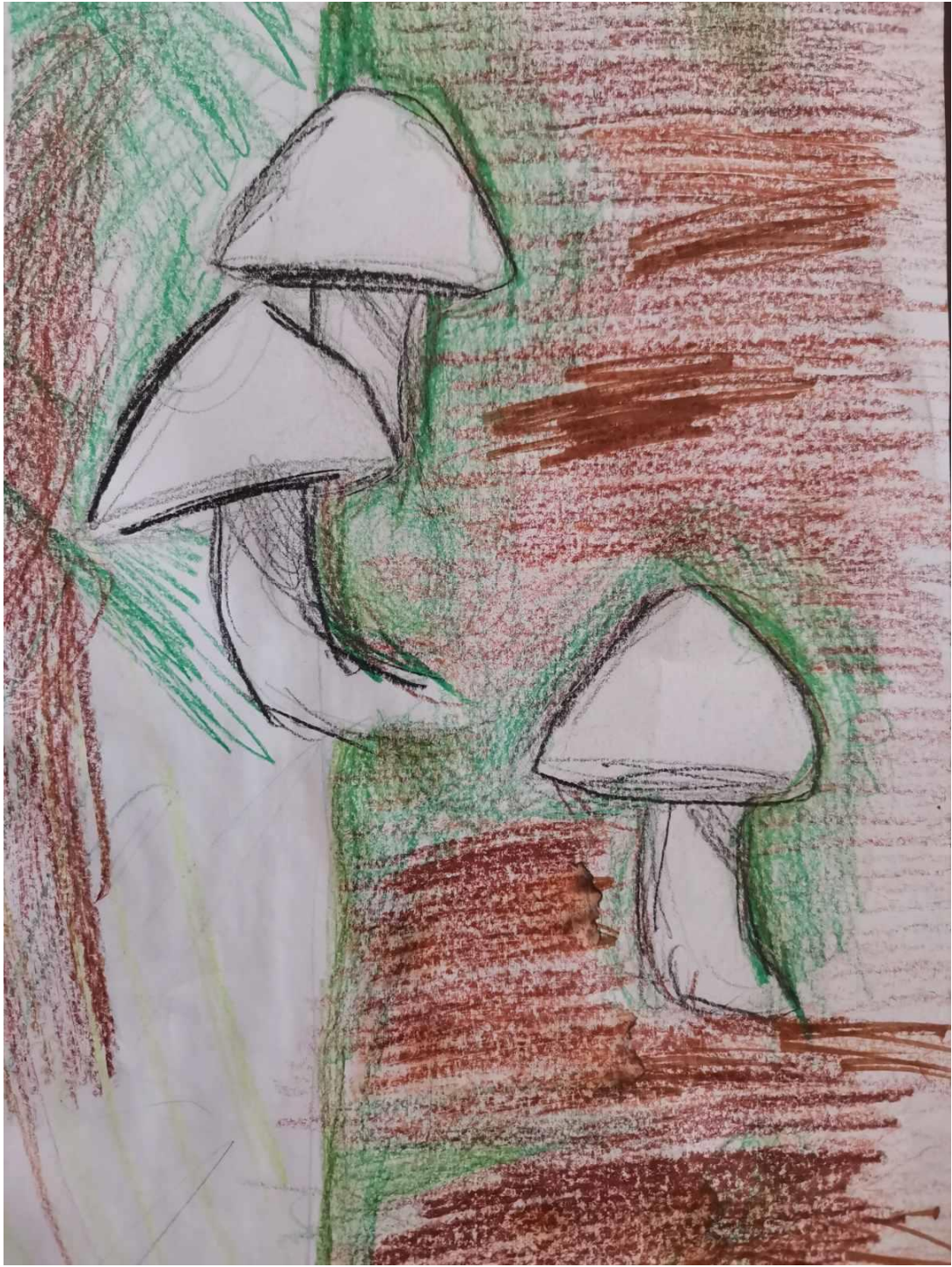

Куртос
мичах

